

РЕШЕНИЕ

№ 12733

гр. София, 01.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в публично заседание на 10.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **13497** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Я. А. Ю., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 152X/22.10.2025 г., издадено на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ от интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ), с което не е допусната последваща молба с вх. № КП-01-7250/06.10.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.
В жалбата се поддържа, че решението е незаконосъобразно поради допуснати нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Твърди се, че са нарушени разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК, актът е издаден при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените в последващата молба обстоятелства. Поддържа се, че не са връчени указанията на сирийски до посочения от жалбоподателя адресат. Не били обсъдени твърденията за риск от изтезание и нечовешко отношение. Претендира се отмяна на решението. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не е представляван.
Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ – МС, в съдебно заседание не се явява и не се представлява.
Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по оспорването.
Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:
Жалбоподателят Я. А. Ю. е подал за първи път молба за международна закрила с вх. № 3045 от 30.08.2024 г. в РПЦ – Х., като е бил регистриран като родено в [населено място], С. лице, арабин

по народност, вероизповедание – мюсюлманин – сунит, неженен, с ЛНЧ [ЕГН]. При регистрацията не е представил документи, удостоверяващи неговата самоличност, поради което данните му са установени въз основа на декларацията по чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗУБ.

Молбата за международна закрила е била отхвърлена с Решение № 11713/11.11.2024 г. на председателя на ДАБ. Решението е обжалвано пред Административен съд – Хасково, който с Решение № 6065/23.12.2024 г. по адм. д. № 1312/2024 г. е отхвърлил жалбата. Решението на съда е било обжалвано пред Върховния административен съд, който с Решение от 27.05.2025 г. по адм.д. № 2164/2025г. е оставил в сила първоинстанционния съдебен акт.

Чужденецът е подал до председателя на ДАБ последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-7250/06.10.2025 г., в която е изразил нежелание да се завърне в държавата си по произход, тъй като безредиците продължавали, независимо че войната е приключила. Молителят е мотивирал молбата с твърдения за настъпване на нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му на произход. Изложил е твърдения, че къщата му и тази на близките му били унищожени и вече нямал нищо в С.. Страхувал се да се завърне в родината си, защото смята, че ако го направи, ще бъде убит. Поради започналата гражданска война съществувала реална опасност от тежки посегателства върху личността му. Наличието на стоки от първа необходимост било оскъдно. Болниците и клиниките били срутени, а достъпът до здравеопазване бил ограничен. Нямащо ток, вода и най-необходимите условия за живот.

На молителя е изпратено съобщение с информацията относно процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

С Решение № 152X/22.10.2025 г., издадено на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, интервюиращ орган на ДАБ не е допуснал последващата молба до производство по предоставяне на международна закрила.

Административният орган е приел, че заявените от кандидата мотиви не могат да се приемат като доказателство на изложените от него твърдения и не може да се обоснове извод за осъществено преследване спрямо молителя. Като е изразил съмнения в достоверността на заявените нови обстоятелства, административният орган е приел, че те са посочени с единствената цел да удостоверят обстоятелства, релевантни за допускането на последващата молба до производство за международна закрила. Подробно са изложени данните от справка с вх. № мд-02-528/30.09.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, като е отбелязано, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С. в посока подобрение на условията на живот и безопасност. Взето е предвид и влиянието на международни организации на територията на С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общности. Отбелязано е, че според информацията в справката провинция Х., където се намира окръг Менбидж, [населено място], родното място на кандидата се явява дестинация за завръщащи се лица. Формирано е заключение, че в страната на произход на молителя, С., не е наличен въоръжен конфликт, при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територията. Отделно е посочено, че по време на предходното производство за международна закрила не е установено наличие на безогледно насилие в страната на произход. Сирийският гражданин изрично е заявил, че не е политически ангажиран, поради което не може да се приеме, че той е лично засегнат от падането на режима на Б. А.. Прието е, че чужденецът не се позовава на новонастъпили обстоятелства за личното му положение или относно държавата му по произход.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ и с оглед представената Заповед № РД-05-202/13.04.2022 г. с която на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ В. И. - младши експерт в РПЦ [населено място], е определена за интервюиращ орган.

Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК. При издаването му са спазени административнопроизводствените правила и не се констатира съществени нарушения, които да са довели до ограничаване правата на лицето.

Във връзка с наведените оплаквания в жалбата се установява, че до жалбоподателя е било изпратено писмо - съобщение с изх. № УП 34348/08.10.25г., съдържащо указание, че може в 7-дневен срок да представи писмени доказателства, които да бъдат взети при провеждане на предварителната процедура по допустимост. Съобщението е изпратено на адреса на процесуалния представител на жалбоподателя – [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8. Действително, по делото няма доказателства, че съобщението е получено от жалбоподателя, но доколкото изпращането на такова съобщение не е предвидено и не е задължителен елемент от процедурата по глава шеста, раздел III от ЗУБ, то самото поради липсата на данни за неговото връчване не може да се обоснове незаконосъобразност на акта. Освен това, съдът отчита, че решението е издадено на 22.10.2025г., т.е. максимално дълго след изпращането на съобщението до лицето при съблюдаване на 14-дневния срок за произнасяне съгласно чл.76б, ал.1 ЗУБ / на практика в последния ден от срока/. Освен това, няма основания да се счита, че жалбоподателят е възнамерявал, но е бил лишен от възможност да упражни процесуалните си права, тъй като всъщност нови доказателства във връзка с процедурата по допустимост на последващата молба не са представени нито впоследствие с жалбата срещу акта, нито в съдебното заседание. Що се отнася до оплакванията, че съобщението не било на сирийски език, те са несъстоятелни, тъй като в закона няма подобно процесуално изискване.

На следващо място, не са допуснати нарушения на чл. 35 и чл. 36 АПК. Органът служебно е събрал необходимите доказателства и се е позовал на тях – Справка вх. № МД-02-528/30.09.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, Справка вх. № МД-02-398/21.07.2025 г. на същата дирекция, бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН от 26.09.2025 г. Съдът приема, че административният орган е положил дължимите усилия в рамките на своите правомощия да установи релевантните факти и обстоятелства и въз основа на тях е формира волеизявлението си.

Съгласно разпоредбата на чл. 76а ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2. Съгласно чл. 13, ал. 2 за подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход отново връща към Глава шеста, раздел III.

Според чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю взема решение, с което се произнася по допустимостта на последващата молба и съответно я допуска или не я допуска до производство. Преценката се състои в това дали са налице нови доказателствата и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. За нови обстоятелства следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му по произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните

предпоставки по чл. 9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила.

В случая, с последващата молба, а и в съдебното производство жалбоподателят не е представил каквито и да е нови доказателства, а посочените по време на интервюто факти и обстоятелства са били предмет на производството при първоначалната молба за международна закрила. Тоест, изложените в интервюто факти и обстоятелства са преминали през съдебна проверка в производствата пред Административен съд – Хасково и ВАС, които са приели, че не са налице предпоставките за предоставяне на международна закрила. Самата лична бежанска история на жалбоподателя не съдържа данни, сочещи на основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. В настоящото административно производство от жалбоподателя не са представени нови доказателства, а що се отнася до преценката на изложените в молбата твърдения, с оглед това, че същите са лишени от конкретика и без възможност да се провери тяхната достоверност, обосновано административният орган е приел, че те са направени единствено с цел допускането на последващата молба. В тази връзка и предвид, че не са налице нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя и такива относно държавата му на произход, обоснован е обобщаващият извод на интервюиращия орган, че не възниква необходимост последващата молба за закрила да бъде предмет на разглеждане по общия ред. В обобщение административният акт е законосъобразен по всички критерии на чл. 146 АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. А. Ю., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 152Х/22.10.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, с което не е допусната последваща молба с вх. № КП-01-7250/06.10.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: